

« zurück blättern vor »

LUTROWAĆ v. imp., ab 1542; ‘reinigen (Schnaps, Salpeter, Erz usw.)’ – ‘oczyszać (wódkę, saletrę, rudę itd.)’: 1564 BielKron 276v, SPXVI *wyleq ná niecki on sok słodki / zsiędzie sie / potym ná głowy tworzą / niektory lutruią dwá rázy / á tho iuz będzie naprzednieyfesz.* o 1564 SienLek 161v, SPXVI *Weźmi ślazu wielkiego / barszczu / powoju / [...] á przyłóż kthemu smalcu lutrowanego / á nieftonégo pól funtā / wosku sześć łótów / á to zaś weſpołek smaż.* o 1571 Cresc 33, SPXVI *Potym on liy do polowice piaskiem nápełniwszy / wodę mętną przezeń we dzban cedzić / gdzież wodá czysta będzie się lutrować / á ostaték się ná dnie we dzbanie uſtoj / z którego więc możesz czystą wodę brać ku pozytku swemu.* o 1642 GrodzMisc 78a, SP17 *Smrodyne młodociane [...] smażyc w oleju albo na sloncu lutrowac.* o 1643 UffDekArch III 46, SP17 *Gdy chceſz ogniste wieńce gotować [...] potrzebá ná pierwey knot, álbo powroz w wodzie ſaletrzanej kiedy się lutruie dobrze wywarzyć.* o (1721) 1724 VadeMed 285, SP17 *Weźmi Antimonium [...] łotow sześć Sáletry czystey lutrowaney utartey tyleſz.* o 1781–1782 Kluk Kop.1 181, L *Saletrę surową trzeba lutrować, albo od cudzych rzeczy oczyścić.* o vor 1861 SWIL *Saletrę, potaż lutrować.* o [LBer.] (1857) 1909 Loz.Wal.Szlach.I 76, DOR *Przywiozłem z sobą na osobnym wozie małą beczulkę przepysznej wódki lutrowanej, której by się i senatorskie stoły nie powstydziły.* – (SLA), SPXVI, TR, L, SWIL, Sw (chem. górn.), DOR (daw.).

◊ **Etym:** 1) mhd. *liutern* v., ‘reinigen, läutern’, LEX. 2) nhd. *läutern* v., ‘reinigen, klar machen (von durchsichtigen Flüssigkeiten, Metallen, Mineralien)’, GRI. ◊ **Konk:** *filtrować* v. imp., bel. seit 1783, L, zuerst geb. L; *kalcynować* v. imp., bel. seit 1534, SPXVI, zuerst geb. L. ↑*kolba*. ◊ **Der:** *przelutrować* v. pf., ‘durchseihen’, 1542 Cresc. 12, L *Naywiecę wodę czyści przelutrowanie.* o [LBer.] 1785 Torz.Szkł. 203, L *Potaszu przelutrowanego funt.* Zuerst geb. BAN; *wylutrować* v. pf., [hapax] (†1611) 1613 SyrZiel 328, SP17 *Dyſtylowána [sc. wódkę] ná słońcu wyfonowáć ábo wyprázyć / y wylutrować.* Zuerst geb. BAN; *dolutrować* v. pf., ‘reinigen’, 1785 Torz.Szkł. 228, L *Utluc ten kawał [szkła], przepalać go, to się lepię dolutruie.* o vor 1900 Sw *Dolutrować szkło.* Zuerst geb. L; *lutrarz* subst. m., ‘Erzwäscher im Bergwerk’, zuerst geb. Sw. ♦ Ein ursprünglich wohl technisches Wort (vgl. bereits den Beleg von 1542 Cresc[entius]], L zu *przelutrować* und denjenigen von 1564). Die phonologische Form spricht für eine Entlehnung des 14.–15. Jhs. Das Wort wurde für das Filtern von Wasser (s. den Beleg von 1571), das Reinigen von Zucker (1564), Schmalz (1564), Erz (TROTZ), Salpeter, Glas, Pottasche und das Destillieren von Schnaps verwendet. Einige dieser Anwendungen können genauso gut polnische Erweiterungen des ursprünglichen Bedeutungsumfangs wie technische Neuentlehnungen

sein. Seit CNAPIUS (s.v. *dystyluić*) in der allgemeinen Bedeutung ‘reinigen, destillieren’ Bestandteil des Allgemeinwortschatzes. DOROSZEWSKI bringt nur einen literarischen Beleg aus dem 19.Jh. Heute ist das Wort weitgehend durch *dystylować* und *filtrować* ersetzt.

[**<< zurück blättern vor >>**](#)